

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Fertilizers Europe

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu pierwszego oraz pierwszej i czwartej części zarzutu czwartego podniesionych przez wnoszących odwołanie przed Sądem, w zakresie w jakim stan postępowania na to pozwala;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą pięć zarzutów.

Po pierwsze, Sąd dokonał błędnej wykładni art. 2 ust. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”).

Po drugie, Sąd błędnie uznał za niedopuszczalny argument dotyczący naruszenia przez Komisję art. 2 ust. 3–5 rozporządzenia podstawowego, przekroczył zakres uprawnień kontroli sądowej, nie zbadał zarzutu wnoszących odwołanie i dokonał błędnej wykładni art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując wykładni art. 5 ust. 1, 3, 6 i 9 oraz art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

Po czwarte, Sąd nie zbadał dowodów lub wypaczył dowody uznając, że skarga wskazywała na istnienie podwójnych cen w Rosji.

Po piąte, Sąd wypaczył jasne znaczenie przedłożonych mu dowodów i naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia uznając, że subwencionowane zakupy gazu ziemnego w Trynidadzie i Tobago nie stanowiły systemu podwójnych cen w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego oraz dokonał błędnej wykładni tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019 L 258, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 21.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 listopada 2022 r. – Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl/Ministero
dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Sprawa C-728/22)

(2023/C 94/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2014/23/UE w sprawie udzielania koncesji⁽¹⁾, a także zasady ogólne wynikające z traktatu, w szczególności art. 15, 16, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8, 12, 49, 56, 145 i 151 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie do koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gry w bingo, które zostały udzielone w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w 2000 r., po czym wygasły, a następnie ich obowiązywanie było wielokrotnie przedłużane na mocy przepisów prawnych, które weszły w życie po wejściu w życie dyrektywy i po upływie terminu do dokonania jej transpozycji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy dyrektywa 2014/23/UE stoi na przeszkodzie wykładni lub stosowaniu krajowych przepisów ustawowych albo praktyce stosowania w oparciu o te przepisy, które pozbawiają organ administracji swobody uznania w zakresie wszczęcia na wnioszek zainteresowanych stron postępowania administracyjnego mającego na celu zmianę warunków wykonywania koncesji, wraz z przeprowadzeniem nowego postępowania o udzielenie zamówienia lub bez przeprowadzenia takiego postępowania, w zależności od tego, czy renowację równowagi umownej kwalifikuje się jako istotną modyfikację, w przypadku gdy wystąpiły nieprzewidziane i niemożliwe do przewidzenia zdarzenia z przyczyn, których nie można przypisać stronom, a które to zdarzenia wpływają znacząco na normalne warunki dotyczące ryzyka operacyjnego, dopóki utrzymują się takie warunki i przez czas niezbędny do ewentualnego przywrócenia pierwotnych warunków wykonywania koncesji?
- 3) Czy dyrektywa 89/665/WE⁽²⁾, zmieniona dyrektywą 2014/23/UE, stoi na przeszkodzie wykładni lub stosowaniu przepisów krajowych lub praktyce stosowania w oparciu o te przepisy, zgodnie z którymi ustawodawca lub organ administracji publicznej mogą uzależnić udział w postępowaniu o ponowne udzielenie koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gier hazardowych od przestrzegania przez koncesjonariusza systemu „proroga techniczna” (technicznego przedłużenia) nawet w przypadku, gdy wykluczona jest możliwość renowacji warunków wykonywania koncesji w celu przywrócenia ich równowagi, w wyniku wystąpienia nieprzewidzianych i niemożliwych do przewidzenia zdarzeń z przyczyn, których nie można przypisać stronom, a które to zdarzenia wpływają znacząco na normalne warunki dotyczące ryzyka operacyjnego, dopóki utrzymują się takie warunki i przez czas niezbędny do ewentualnego przywrócenia pierwotnych warunków wykonywania koncesji?
- 4) Czy w każdym wypadku art. 49 i 56 TFUE, zasady pewności prawa i skutecznej ochrony prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań stoją na przeszkodzie wykładni lub stosowaniu krajowych przepisów prawnych lub praktyce stosowania w oparciu o te przepisy, które pozbawiają organ administracji swobody uznania w zakresie wszczęcia na wnioszek zainteresowanych stron postępowania administracyjnego mającego na celu zmianę warunków wykonywania koncesji, z przeprowadzeniem nowego postępowania o udzielenie zamówienia lub bez przeprowadzenia takiego postępowania, w zależności od tego, czy renowację równowagi umownej kwalifikuje się jako istotną modyfikację, w przypadku gdy wystąpiły nieprzewidziane i niemożliwe do przewidzenia zdarzenia z przyczyn, których nie można przypisać stronom, a które to zdarzenia wpływają znacząco na normalne warunki dotyczące ryzyka operacyjnego, dopóki utrzymują się takie warunki i przez czas niezbędny do ewentualnego przywrócenia pierwotnych warunków wykonywania koncesji?
- 5) Czy art. 49 i 56 TFUE, zasady pewności prawa i skutecznej ochrony prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań stoją na przeszkodzie wykładni lub stosowaniu przepisów krajowych lub praktyce stosowania w oparciu o te przepisy, zgodnie z którymi ustawodawca lub organ administracji publicznej mogą uzależnić udział w postępowaniu o ponowne udzielenie koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania gier hazardowych od przestrzegania przez koncesjonariusza systemu „proroga techniczna” (technicznego przedłużenia) nawet w przypadku, gdy wykluczona jest możliwość renowacji warunków wykonywania koncesji w celu przywrócenia ich równowagi, w wyniku wystąpienia nieprzewidzianych i niemożliwych do przewidzenia zdarzeń z przyczyn, których nie można przypisać stronom, a które to zdarzenia wpływają znacząco na normalne warunki dotyczące ryzyka operacyjnego, dopóki utrzymują się takie warunki i przez czas niezbędny do ewentualnego przywrócenia pierwotnych warunków wykonywania koncesji?
- 6) Czy, ujmując rzecz bardziej ogólnie, art. 49 i 56 TFUE, zasady pewności prawa, skutecznej ochrony prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, które przewidują, że podmioty prowadzące salony gry w bingo są zobowiązane do uiszczania co miesiąc stanowiącej obciążenie opłaty z tytułu „proroga techniczna” (technicznego przedłużenia), nieprzewidzianej w pierwotnych umowach koncesyjnych, której wysokość jest identyczna w odniesieniu do wszystkich rodzajów podmiotów i która jest modyfikowana co pewien czas przez ustawodawcę bez jakiegokolwiek potwierdzonego związku z cechami i zmianą poszczególnego stosunku koncesyjnego?.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).